

fastsat til den 1. oktober 2003. Man udskød den altså det halve år, nøjagtig som man havde gjort året før og med nøjagtig den samme begrundelse.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er glad for, at ministeren nu siger: Derfor bad jeg Skov- og Naturstyrelsen om at udsætte fristen, for så har vi i hvert fald fået det på det rene. Det er ministeren, der selv har besluttet, at fristen skulle forlænges. Tak for den indrømmelse.

Men spørgsmålet er så, hvorfor ministeren besluttede, at den skulle udsættes en gang til, da det lå fuldstændig klart, at der ikke var nogen muligheder for at finde en forhandlingsløsning. Hvorfor forvalter man så ikke bare efter reglerne og siger: Der er truffet en afgørelse. Der er ikke levet op til dem. Nu skal I se at få det gjort, eventuelt med en straf for at have gjort noget forkert i første omgang?

Det er, fordi ministeren er for svag i koderne over for landmænd og tilsvarende erhvervsinteresser. Her er han blevet ført bag lyset, så vidt jeg kan se, af et pumpelag, der for at få en frist siger: Vi lader bare, som om vi forhandler med Danmarks Naturfredningsforening. Det gør man så slet ikke. Så får man udsættelsen, og man får oven i købet en udsættelse yderligere, selv når forudsætningerne er bristet.

Anden del af spørgsmålet stiller jeg nu for tredje gang. Har ministeren slet ingen principielle overvejelser om forskellen mellem sin rolle som politiker og forvaltningschef? Så kan vi diskutere, om det er en bagatel eller ej. Det er i hvert fald en lille sag for en minister at gå ned og sagsbehandle. Men stiller det ikke nogle krav til ministerens saglighed og objektivitet, når han er sagsbehandler?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det, hele den her sag drejer sig om, er, hvorvidt man skulle give mulighed for, at man her kunne få en samtaleform mellem to parter, som retter henvendelsen til Skov- og Naturstyrelsen og siger: Vi tror, vi måske kan finde en løsning, der er lige så god for miljøet.

Det er i grunden underligt, at man kan gøre det til noget betænkeligt, at nogle mennesker får lov til at føre en samtale for eventuelt at finde en løsning. Havde det så været sådan, at vi, da man ikke kunne finde løsningen, så gik ind og sagde, at så laver vi en anden afgørelse. Men hr. Jørn Jespersen ved jo, for jeg tror, hr. Jørn Jespersen

kender sagen, udmærket godt, at man fik lov til at tage en samtale. Og da samtalen ikke virkede, da vi fik en henvendelse om, at den ene part nu følte, at det var gået i stå, man kom ikke længe, så traf Skov- og Naturstyrelsen den beslutning og sagde: Vel, så vender vi tilbage, og så gør vi det samme, som vi gjorde sidste år, da vi også sagde 1. oktober, for så er det sådan, at der så ikke er noget generende med, at tunge lastbiler med sten og grus skal ødelægge alle afgrøderne.

Det er så svært at forstå, hvordan man kan gøre en sag ud af, at nogle mennesker forsøger at samtale om at finde en løsning. Og når de så ikke kan finde en løsning – fint, så sker der det, at så må man retablere det. Det er da alt det, som hr. Jørn Jespersen må være glad for, nemlig at det kommer til at virke, som det skal – endda at man også prøver en samtalemulighed af.

Man kan prøve at forestille sig det modsatte. Hvis nu man skulle have sagt: Nej, I kan ikke få lov til at snakke sammen, heller ikke selv om I er ved at finde en løsning, der er lige så god for miljøet, nej, det kan I ikke få lov til. Det ville da være en besynderlig situation at komme i.

Nu har de altså haft lov til at tale sammen om det, men kunne ikke finde hinanden, og derfor måtte de retablere det. Det er jeg godt tilfreds med. Jeg mener helt klart, at overholder man ikke spillereglerne, så skal hammeren selvfølgelig falde. Det gjorde den her. Nu er det i orden i forhold til naturen og miljøet. Og jeg håber, at det kommer til at virke.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Jørn Jespersen for sidste omgang.

Jørn Jespersen (SF):

Vi er ikke uenige om, at dialog, et fælles forsøg på at finde løsninger, er en god ting. Og den har man haft masser af tid til. Den kunne man jo bare have haft for længe siden. Sagen er bare, at det var pumpelaget overhovedet ikke interesseret i. De fik sagen behandlet efter alle kunstens regler i Århus Amt og i Skov- og Naturstyrelsen. Og da den langt om længe blev afgjort, fik de at vide, at de havde gjort noget forkert. De skulle retablere det, de havde ødelagt.

Først på det tidspunkt kommer man i tanke om, at det da godt kunne være, man skulle prøve at gå i dialog, og bruger det som et argument over for ministeren for at få afgørelsen udsat. Og så siger ministeren: Ja, den er ganske vist behandlet efter alle kunstens regler. Århus Amt